

26.3.2023 – 5. postní – Synovství skrze Otce? Posvěcení.

Čtení: Izaj. 14,3-20; Efez. 2,1-22

Písně: 570; 691; Otče náš nebeský; Bože, Otče, divím se jak;

Tví jsme my; 590; 411

Úděl dítěte do značné míry závisí na rodičích, kteří je přivedli na svět. Předáváme dětem geny, prostředí, ve kterém vyrůstají, metody a cíle výchovy, materiální možnosti a školy, do kterých je posíláme – to jsou důležité faktory, kterými rodiče ovlivňují budoucnost svých dětí. Drama mnoha dětí spočívá v tom, že se narodí do patologického prostředí a špatnému otci nebo matce. Velkým štěstím je narodit se do dobrého prostředí a mít skvělého otce.

Mnoho lidí říká, že jejich otcem je Bůh. Vědí, co říkají? Dokonce i hromadně se modlí – Otče náš. Jsme všichni stejně Božími dětmi?

Když se člověk přijde na svět nestává se automaticky Božím dítětem. **Hřích Adama a Evy přinesl celému lidstvu mimo jiné takové důsledky, že se všichni rodí odděleni od Boha ve stavu duchovní smrti a vzpoury proti Bohu.** „*I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní.*“ [Ef 2,3]. Někteří jsou dokonce syny ďábla. Takto apoštol Pavel nazval například čaroděje Elymasa. „*Ty svůdce všeho schopný, synu ďáblův, nepříteli Boží spravedlnosti, kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně?*“ [Skutky 13,10]. Podobně mluvil Ježíš o Židech, kteří v něj odmítali uvěřit. „*Ježíš jim řekl: „Kdyby Bůh byl váš Otec, **milovali byste mě,** neboť jsem od Boha vyšel a od něho přicházím. Nepřišel jsem sám od sebe, ale on mě poslal. Proč mou řeč nechápete? Proto, že nemůžete snést mé slovo. Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhář a otec lži.*“ [J 8,42-44].

Jak se tedy může přirozeně narozený člověk stát Božím dítětem? Tím, že se znovu narodí. Co se narodilo z těla, je tělo, a co se narodilo z Ducha, je duch. Nedivte se, že jsem vám řekl: Musíte se znovu narodit [Jan 3,6-7]. **Duchovní znovuzrození je možné pouze skrze víru v Božího Syna, Ježíše Krista. Spočívá mimo jiné v pozvání a přijetí Ježíše do svého srdce. A těm, kdo ho přijali, dal právo stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se nenarodili z krve ani z vůle těla ani z vůle člověka, ale z Boha** [Jan 1,12-13]. K tomu neodmyslitelně patří naplnění Duchem svatým, neboť ti, které Duch Boží vede, jsou Božími dětmi. *Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste přece Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!* [Římanům 8,14-15].

Úryvek Písma, který stručně a důrazně vystihuje apoštolské učení o synovství věřících v Ježíše Krista, se nachází v Listu Galatánům: *Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří jsou zákonu podrobeni, tak abychom byli přijati za syny. Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče. A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, a když syn, tedy z moci Boží i dědic.* [Galatským 4,4-7]. Podívejme se na tato inspirovaná slova blíže.

Kvůli hříchu upadli všichni lidé do otroctví. Obrazně řečeno, **celé lidstvo skončilo na trhu s otroky jako otroci hříchu** a smrti. Bylo zapotřebí osvoboditele. Někoho naprosto jedinečného! A tak se v příhodný čas objevil na zemi Boží Syn v lidské podobě, aby skrze smrt zničil toho, kdo měl moc nad smrtí, tedy ďábla, a osvobodil všechny, kdo byli kvůli strachu ze smrti celý život v otroctví „*Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví.*“ [Žid 2,14-15]. Jako otroci v právním smyslu – byli jsme vykoupeni obětí Božího Syna a stali jsme se syny Boha Otce. Bible říká, že toto uvedení věřících **od založení světa bylo v Božím plánu spásy.**

Jako Boží synové a dcery skrze víru v Ježíše Krista, který je mimochodem jediným Božím Synem, jsme obdrželi Ducha synovství. Proto máme v srdci a na rtech – ABBA! Otče! Když jsme se v Kristu stali Božími syny, jsme také Božími dědici. Jak to víme? Protože Kristus je dědicem všeho, neboť Bible říká, že Bůh k nám promluvil skrze Syna, kterého ustanovil dědicem všeho a skrze něhož také stvořil vesmír [Žid 1,2].

Stručně řečeno, **od okamžiku, kdy Boží Syn přinesl oběť za hřích, mají všichni věřící v něj přístup k posvěcení** a ve stopách Krista Pána mohou říkat, že Bůh je jejich Otec. Svědčí o tom Ježíšova úžasná slova pronesená po vzkříšení: *Ježíš jí řekl: „Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím a pověz jim, že vystupuji k Otci svému i Otci vašemu a k Bohu svému i Bohu vašemu.“* [J 20,17]. Vykoupeni jsme drahou Kristovou krví [1 Petr 1,19], **měli bychom každý den děkovat Pánu Ježíši**, že nás zachránil a smířil s Bohem do té míry, že jsme se stali Božími dětmi. Co pro nás ono synovství prakticky znamená?

PÍSEŇ

Za prvé, díky Otcovu synovství se připojujeme k Boží rodině a stáváme se jeho členy. „*A tak v něm smíme obojí, židé i pohané, v jednotě Ducha stanout před Otcem. Nejste již tedy cizinci a přistěhovalci, máte právo Božího lidu a patříte k Boží rodině.*“ [Efe 2,18-19]. Buďme Bohu vděční, že nás přijal.

Za druhé, díky tomu, že jsme se stali Božími syny, již v duchu víme, co je a co není hodno Božího dítěte. *Kdo však se dopouští hříchu, je z ďábla, protože ďábel od počátku hřeší. Proto se zjevil Syn Boží, aby zmařil činy ďáblův. Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu, protože Boží símě v něm zůstává; ba ani nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. Podle toho lze rozeznat děti Boží a děti ďáblův: Není z Boha, kdokoliv nečiní spravedlnost a nemiluje svého bratra.* [1 Jan 3,8-10]. Jednoduše řečeno, vírou v Ježíše Krista jsme se stali účastníky božské povahy.

Za třetí, tím, že jsme se stali syny, jsme Bohem podrobeni otcovské disciplíně. *Což jste zapomněli na slova, jimiž vás Bůh povzbuzuje jako své syny: ‚Synu můj, podrobuj se kázni Páně a neklesej na mysl, když tě kárá. Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.‘ Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval? Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti.* [Žid 12,5-8].

Za čtvrté, na základě posvěcení se těšíme vnitřní jistotě, že patříme Bohu a že nás čeká odměna. *„Tak Boží Duch dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti. A jsme-li děti, tedy i dědicové – dědicové Boží, spoludědicové Kristovi; trpíme-li spolu s ním, budeme spolu s ním účastni Boží slávy.“* [Řím 8,16-17]. Všimněte si, že vztah otce a syna nezaniká kvůli synovu špatnému chování. Pouze v extrémních případech se stává, že otec syna ze všeho vydědí. Uzdravení Otcem si můžeme být jisti, že Ježíšův úděl je nyní i nás běh života! Trpíme-li spolu [s ním], je to proto, abychom spolu [s ním] získali slávu," stojí v Bibli a vyznání první církve.

Za páté, díky Božímu synovství máme silnou motivaci k posvěcení. *Hledte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi. Proto jsme světu cizí, že nepoznal Boha. Milování, nyní jsme děti Boží; a ještě nevyšlo najevo, co budeme! Víme však, až se zjeví, že mu budeme podobni, protože ho spatříme takového, jaký jest. Každý, kdo má tuto naději v něho, usiluje být čistý, tak jako on je čistý.* [1 Jan 3,1-3]. **Dobry otec je pro své děti hrdinou. Ty se podle něj chovají a chtějí se mu líbit. Boží dítě usiluje o posvěcení, protože miluje Otce a touží ho napodobovat.**

A konečně **za šesté, díky Božímu posvěcení si nemusíme dělat starosti o zítřek.** Nedělejte si tedy starosti a neříkejte si: "Co budeme jíst?" nebo "Co budeme pít?" nebo "Co si oblečeme?". To všechno totiž hledají pohané, neboť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete [Mat 6,31-32]. **Otec ví a skutečně se stará.**

Být Božími syny/dcerou – **to je velká pravda a důvod, proč se chlubit Kristem.** Je to také záruka naší jistoty spasení. *Ježíš jim odpověděl: „Amen,*

amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu. Otrok nezůstává v domě navždy; navždy zůstává syn. [Jan 8,34-35]. V Božím domě se žádný syn nemusí bát, že s ním bude zacházeno jako s otrokem.

Jsi již Božím dítětem? Uvěř v Ježíše Krista. Pozvi ho do svého srdce! Požádejte ho, aby i tebe obnovil k novému životu. Dokážeš Bohu říkat: Abba, Otče, v souladu s Božím slovem? Požádej, abys byl naplněn Duchem svatým, neboť pouze Duch Kristův má právo pronášet taková slova. Naplněn Duchem svatým se budeš každý den těšit ze společenství s Otcem.

Tisíce lidí kolem nás každý den říkají – Otče náš, jenž jsi na nebesích. Mají na to právo? Ať je pro nás v tuto chvíli nanejvýš důležité, abychom si byli jisti, že to to můžeme říkat vy osobně.